

2. Білоус Г. Розвиток малого підприємництва в Україні / Г. Білоус // Економіка України. – 2000. – №2. – С. 34–46.
3. Варналій З.С. Державна політика підтримки малого підприємництва / З.С. Варналій. – К.: НІСД, 1996. – С. 5–9.
4. Варналій З.С. Законодавче забезпечення розвитку підприємництва України: проблеми та перспективи / З.С. Варналій // Підприємство і право: зб. наук. праць. – К.: Ін-т приват. права і підприємства АПРН України, 1998. – С. 55–59.
5. Варналій З.С. Мале підприємництво: основи теорії і практики / З.С. Варналій. – К.: Т-во «Знання», КОО, 2001. – 277 с.
6. Вебер М. Протестантська етика або дух капіталізму / М. Вебер. – К.: Знання, 2005. – 400 с.
7. Верховодова Л. Підприємництво. Нові форми господарювання / Л. Верховодова // Економіка України. – 1992. – №10. – С. 66.
8. Долан Э. Рынок: микроэкономическая модель / Э. Долан, Дж. Линдсей Д. / Пер. с англ. В. Лукашевича и др. – СПб., 1992. – С. 13.
9. Економічна енциклопедія. – К.: Видавничий центр «Академія», 2001. – С. 723–724.
10. Макконнелл Кэмпбелл Р. Экономика: принципы, проблемы и политика: Пер. с англ. / Кэмпбелл Р. Макконнелл, Стэнли Л. Брю. – М.: Республика, 1992. – Т. 2. – С. 394.
11. Маркс К. Твори / К. Маркс, Ф. Энгельс. – М.: Политиздат, 1965. – Т. 4. – С. 306.
12. Основи економічної теорії: Навч. посіб. – Ч. 3: Підприємництво в ринковій економіці / За ред. Ю.В. Ніколенка. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 4.
13. Половинник П.Д. Проблема определения экономической сущности и содержания предпринимательства / П.Д. Половинник, В.Е. Савченко // Вестник Московского университета; Сер. 6: Экономика. – 1996. – №2. – С. 3–15.
14. Про підприємництво: Закон України від 07.02.91 №698–XIII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – №14. – С. 168.
15. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов / А. Смит. – М.: Соцэкгиз 1962. – С. 332.
16. Экономическая энциклопедия / Гл. ред. А.М. Румянцев. – М.: Сов. энцикл., 1975. – Т. 2: Политическая экономия. – 1975. – С. 95.
17. Knight F.H. Risk, uncertainty and profit / F.H. Knight. – N.Y., 1921. – P. 271–276. 189.
18. Mises L. von. Profit and Loss / L. Mises. – South Holland (ILL), 1951. – P. 11.
19. Schumpeter J.A. Capitalism, Socialism and Democracy / J.A. Schumpeter. – Third Edition. – N. Y., 1962. – P. 132.

К.Ф. ЧЕРКАШИНА,  
к.е.н., доцент, Київський національний університет ім. Т. Шевченка,  
О.С. ЗАВАРУЄВА,  
студентка, Київський національний університет ім. Т. Шевченка

## Підходи до оптимізації структури офіційних резервних активів України

*У статті досліджено сутність та значення офіційних резервних активів України, проаналізовано їхню структуру та динаміку, окреслено проблематику формування та використання золотовалютних резервів, а також запропоновано підходи до оптимізації їхньої структури.*

**Ключові слова:** офіційні резервні активи, диверсифікація, резерви в іноземній валюті, монетарне золото, валюта, зовнішньоторговельний баланс.

*В статье проанализировано значение формирования официальных резервных активов, а также их структура и динамика. Описываются основные проблемы формирования и использования золотовалютных резервов, предложены относительно оптимизации их структуры.*

**Ключевые слова:** официальные резервные активы, диверсификация, резервы в иностранной валюте, монетарное золото, валюта, внешнеторговый баланс.

*The dynamics of volume and structure of official reserve assets of Ukraine are analyzed in the article. The diversification of gold and currency reserves by of foreign currencies of countries which are the basic auction partners of Ukraine are proposed in the article.*

**Keywords:** gold and currency reserves, diversification, reserves in foreign currency, monetary gold, foreign trade balance.

**Постановка проблеми.** У сучасних умовах фінансової глобалізації та нестабільності фінансової системи України актуальним є питання формування, оптимізації структури та ефективного управління золотовалютними резервами, що мають відповідати масштабам національної економіки і рівню її інтегрованості в процес міжнародного руху капіталу для зменшення або усунення негативного впливу зовнішніх кризових явищ на економіку України.

**Аналіз досліджень та публікацій з проблеми.** Теоретичні та методологічні засади, практичні аспекти щодо формування оптимальної структури золотовалютних резервів у розрізі окремих складових, а також ефективного використання резервних активів було відзеркалено у працях Д. Бєляєва, С.Я. Боринця, А.С. Гальчинського, С.В. Науменкової, В.С. Стельмаха, К.Ф. Черкашиної, В.А. Юценка та інших визначних науковців.

**Метою статті** є дослідження обсягів офіційних резервних активів України та аналіз їх достатності, аналіз струк-

тури золотовалютних резервів та визначення підходів до її оптимізації.

**Виклад основного матеріалу.** Відповідно до чинного законодавства України золотовалютні резерви – це резерви, відображені у балансі Національного банку України, що включають в себе активи, визнані світовим співтовариством як міжнародні і призначені для міжнародних розрахунків [5].

Банківська енциклопедія за редакцією С.Г. Арбузова, Ю.В. Колобова, В.І. Міщенко та С.В. Науменкової визначає золотовалютні резерви як сукупність високоліквідних валютних активів та монетарного золота, що знаходяться у розпорядженні центрального банку країни, використовуються під час обслуговування зовнішнього боргу країни та в окремих випадках – для підтримки курсової стабільності шляхом проведення інтервенцій на валютному ринку.

О. Дзюблук вважає, що «офіційні золотовалютні резерви – це державні валютні активи, що включають золото та міжнародні платіжні засоби і можуть бути використані для міжнародних розрахунків та погашення зовнішніх боргів» [4]. С. Кучеренко зазначає: «міжнародні резерви Національного банку України – це валютні активи НБУ, що визнані світовим співтовариством як міжнародні і призначені для міжнародних розрахунків та здійснення грошово-кредитної політики» [10].

На думку Р. Козловського, «золотовалютні резерви країни – це елемент національної валютної системи, що в умовах використання центральним банком країни фіксованого режиму валютного курсоутворення виконує функцію стабілізатора системи в цілому, адже при застосуванні центральним банком плаваючого режиму валютного курсоутворення потреба у формуванні значних золотовалютних резервів відсутня» [8].

Національний банк України ототожнює поняття золотовалютних активів до офіційних резервних активів і визначає їх як зовнішні активи, що контролюються Національним банком України та за першою вимогою можуть бути використані ним для прямого фінансування дефіциту платіжного балансу, непрямого впливу на обсяги цього дефіциту за допомогою інтервенцій на валютному ринку, що впливають на обмінний курс гривні до іноземних валют, та з іншою метою.

Тобто офіційні резервні активи України – це офіційні запаси золота і міжнародних платіжних засобів, що знаходяться під контролем державних органів грошово-кредитного регулювання та використовуються ними для здійснення міжнародних розрахунків та платежів, покриття дефіциту платіжного балансу та забезпечення платоспроможності держави, стабілізації курсу валют на міжнародних ринках, виплат за борговими зобов'язаннями як перед урядовими установами, так і комерційними та фінансовими структурами інших держав та міжнародних фінансових організацій тощо.

Особливо чітко значення золотовалютних резервів сформувалося під час останніх кризових явищ, які конкретно окреслили вигоди формування офіційних резервів. По-перше, вони є інструментом страхування, адже у змозі подолати негативні зміни платіжного балансу, тим самим згладити негатив-

ний вплив на внутрішнє споживання та виробництво. По-друге, сформовані резерви дають можливість обмежувати коливання на валютному ринку шляхом здійснення інтервенцій, тобто рівень ефективності функціонування ринку можна покращити шляхом впливу на попит та пропозицію валюти. По-третє, резерви також можуть бути вагомим сигналом щодо надійності монетарної та валютної політики, особливо у формі публічного зобов'язання щодо забезпечення стабільності валютного курсу. Спроможність впливати на валютний курс шляхом інтервенцій також може пом'якшувати сподівання ринкових гравців щодо неочікуваних та значних змін валютного курсу та демотивувати спекуляції [1].

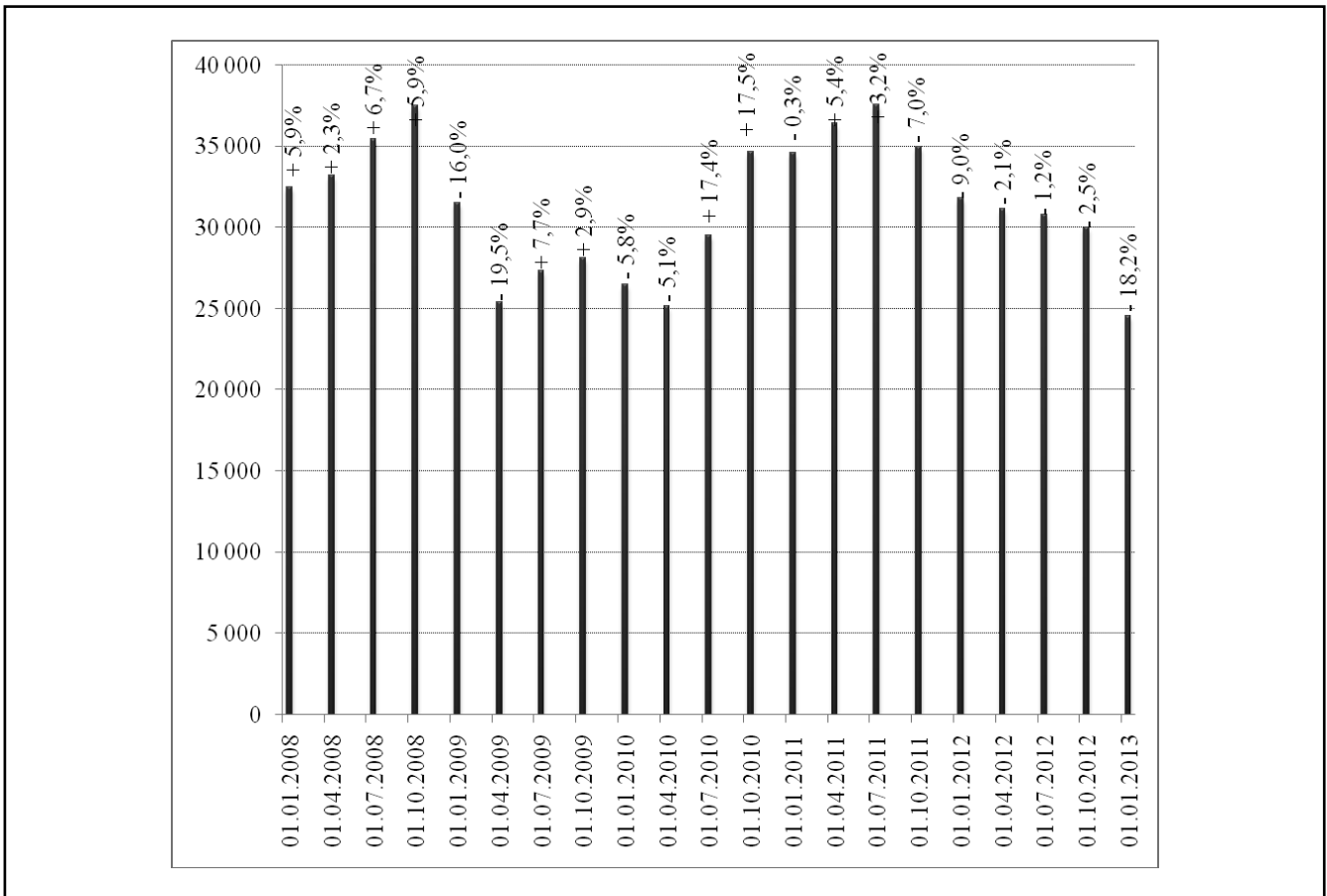
Тобто необхідність створення та підтримки золотовалютних резервів на оптимальному рівні зумовлена потребою у забезпеченні внутрішньої та зовнішньої стабільності грошової одиниці України, зовнішньоекономічної діяльності органів державного управління належною кількістю платіжних засобів; використанням валютних активів при покритті дефіциту платіжного балансу та в разі необхідності – забезпечення стабільності функціонування валютного та грошового ринків [11].

Останнім часом навколо золотовалютних резервів України виникає багато суперечливих питань, що пов'язано із відсутністю їх законодавчого регулювання, невизначеністю та надмірною ризикованістю їх структури, переоцінкою їх вартості та місцем зберігання.

Золотовалютні резерви як централізовані державні фінанси на сьогодні не мають системного втілення в законодавстві: недостатньо детально регулюються права та обов'язки посадових осіб щодо управління золотовалютними резервами, немає чіткого визначення достатності їх обсягу та оптимальної структури [7]. У зв'язку із цим важко адекватно оцінити коливання обсягів офіційних резервів України. Проте проаналізуємо достатність резервних активів за допомогою міжнародних методик. Спершу розглянемо обсяги та динаміку офіційних резервів України станом на 01.01.2008 – 01.01.2013 (рис. 1).

Відповідно до наведених даних обсяги офіційних резервних активів України нарощувалися до початку світової фінансової кризи і станом на 01.10.2008 було зафіксовано максимальне докризове значення у \$37 530,21 млн. У пік кризи, за перше півріччя 2009 року, їхні обсяги зменшились на 32% до значення \$25 392,55 млн. Із початку 2010 року золотовалютні резерви поступово нарощували обсяги до посткризового рівня, проте із кінця 2011 року, відповідно до офіційної статистики, резерви України невинно зменшуються.

Зменшення відбувається у 2012 переважно через те, що влітку минулого року настав час повертати борги МВФ та відсотки за ними на суму \$590 млн., а також Національний банк був змушений продавати валюту для НАК «Нафтогаз» для розрахунку за російський газ. Такі зміни викликали серйозне занепокоєння та численні дискусії, та ми з'ясуємо, чи дійсно обсяги офіційних резервних активів України досягли свого критичного значення.



**Рисунок 1. Обсяги офіційних резервних активів України станом на 01.01.2008 – 01.01.2013, \$ млн., та їх динаміка у відношенні до попереднього періоду**

Джерело: складено автором за даними [13].

У теорії фінансів існує поняття «коефіцієнт Ренді», згідно з яким обсяг золотовалютних резервів має становити не більше 30% державного бюджету. Відповідно до даної теорії обсяг золотовалютних резервів України становить у серпні 2012 року 59% державного бюджету. Натомість найбільш розвинуті країни Заходу тримають валютні резерви в мінімальних розмірах. Так, у 2012 році валютні резерви Німеччини становили \$216 500 млн. (13% бюджету), Великої Британії – \$82 410 млн. (7% бюджету), Франції – \$166 200 млн. (11% бюджету), Італії – \$158 900 млн. (14% бюджету) [4]. Дана теорія більш прийнятна для розвинених країн, а ось для країн, що розвиваються, необхідний розмір золотовалютних резервів визначають на рівні 50% від обсягу річного імпорту товарів. Обсяг імпорту України за січень–серпень 2012 року становив \$48 089,8 млн., а резервні активи у серпні становили \$30 000,8 млн. Звідси витікає, що Україна має навіть завищений обсяг резервів (62,38%).

Джерелами поповнення золотовалютних резервів є: купівля монетарного золота та іноземної валюти; отримання доходів від операцій з іноземною валютою, банківськими металами та іншими міжнародно визнаними резервними активами; залучення Національним банком валютних коштів від міжнародних фінансових організацій, центральних банків іноземних держав та інших кредиторів [5].

Відповідно до джерел поповнення золотовалютні резерви мають таку структуру: монетарне золото; спеціальні права запозичення (СПЗ); резервна позиція в МВФ; іноземна валюта у вигляді банкнот і монет або кошти на рахунках за кордоном; цінні папери (крім акцій), що оплачуються в іноземній валюті; будь-які інші міжнародно визнані резервні активи за умови забезпечення їх надійності та ліквідності [5]. Структуру та динаміку складових резервних активів України у 2010–2012 роках наведено на рис. 2.

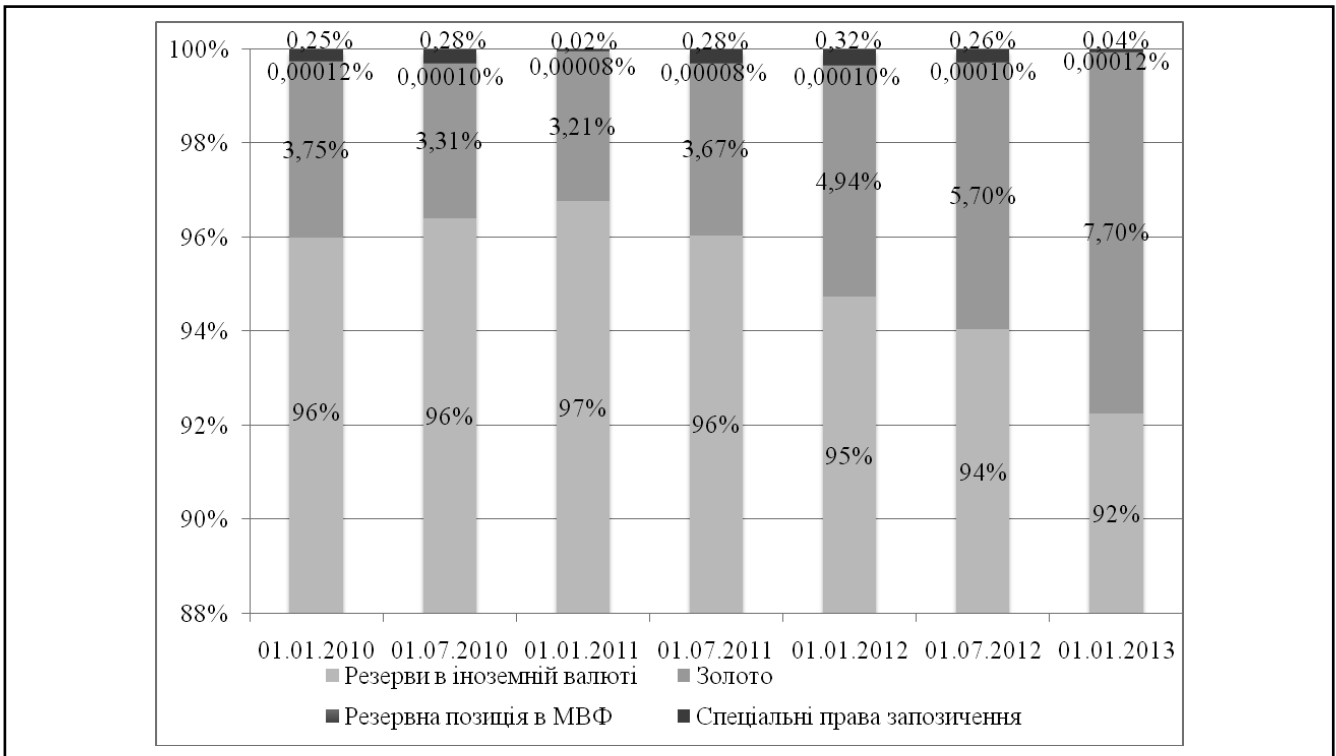
Згідно із наведеними даними найбільшу частку золотовалютних резервів України становлять резерви в іноземній валюті (у середньому 94%), які виступають у формі:

1) залишків на кореспондентських та поточних рахунках банках інших країн, а також короткострокових банківських депозитів;

2) казначейських векселів, короткотермінових та довготермінових державних цінних паперів (ринкові ліквідні фінансові інструменти);

3) різноманітних боргових інструментів, які не обертаються на ринку та є результатом офіційних операцій певної країни з центральними банками та урядовими організаціями інших країн [9, с. 17].

Відповідно до офіційних даних НБУ валютна структура резервів (за групами валют) станом на кінець 2012 року (рис.



**Рисунок 2. Структура офіційних резервних активів України станом на 01.01.2010 – 01.01.2013, %**

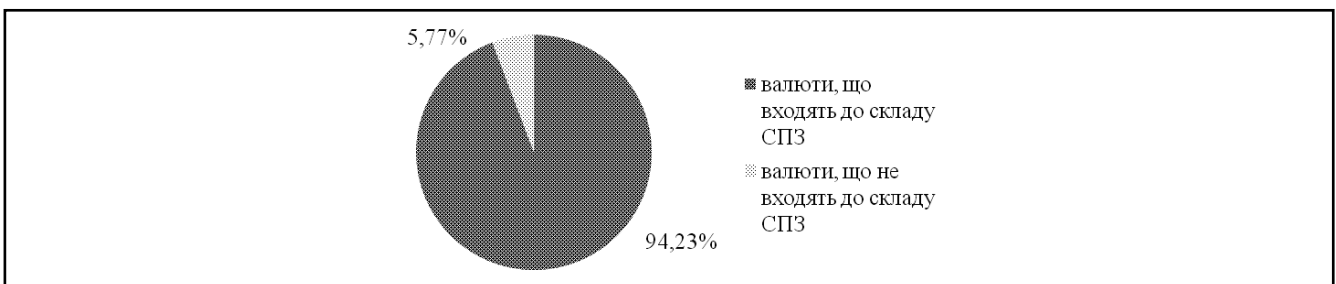
Джерело: складено автором за даними [13].

З) така: 94,23% становлять валюти, що входять до складу СПЗ, 5,77% резервів в іноземній валюті становлять валюти, що не входять до складу СПЗ. Виконавчою радою Міжнародного валютного фонду було затверджено порядок, відповідно до якого з 1 січня 2011 року кошик валют СПЗ складається із долара США, євро, британських фунтів та японської єни. Врахувавши той факт, що з перерахованих валют складається 94,23% валютних резервів України, можемо стверджувати, що структура даної статті портфелю занадто ризикова і потребує диверсифікації. Диверсифікація валютних резервів передбачає регулювання структури офіційних валютних резервів держави шляхом включення до їхнього складу різних іноземних валют і є важливим інструментом прямого впливу держави, що дозволяє управляти валютним ризиком країни і є особливо актуальним у періоди економічної нестабільності [12, с. 59].

Розглянемо динаміку офіційних курсів валют провідних країн світу відносно гривні станом на 01.01.2009 – 01.01.2013 (рис. 4).

Відповідно до наведених даних валюти, що входять до кошику СПЗ, мають досить нестабільну динаміку, впродовж аналізованого періоду спостерігаються різкі коливання, що вже доводить ненадійність зберігання резервів у даних валютах. Виключенням є долар США, що практично не змінює вартості з початку 2010 року. Та, незважаючи на це, він усе ще залишається найризикованішим у портфелі через внутрішній та зовнішній вплив різноманітних факторів на його курс. Відомо, що лідер-боржник серед країн світу – США вже знаходиться у стані технічного дефолту, адже ліміт державної заборгованості було вичерпано ще наприкінці 2012 року, а підвищення даного ліміту лише поглиблюватиме кризовий стан та негативно впливатиме на валютний курс.

В Україні ж високий курс долара тримається штучно, переважно через те, що невдовзі прийде час погашати чергову частину траншу МВФ. Із цього випливає, що спрогнозувати курс валюти, що на перший погляд видається стабільною, сьогодні вкрай важко, а тому і зберігати свої резерви у ризикових активах недоцільно.



**Рисунок 3. Структура офіційних резервних активів України за групами валют станом на кінець 2012 року, %**

Джерело: складено автором за даними [13].

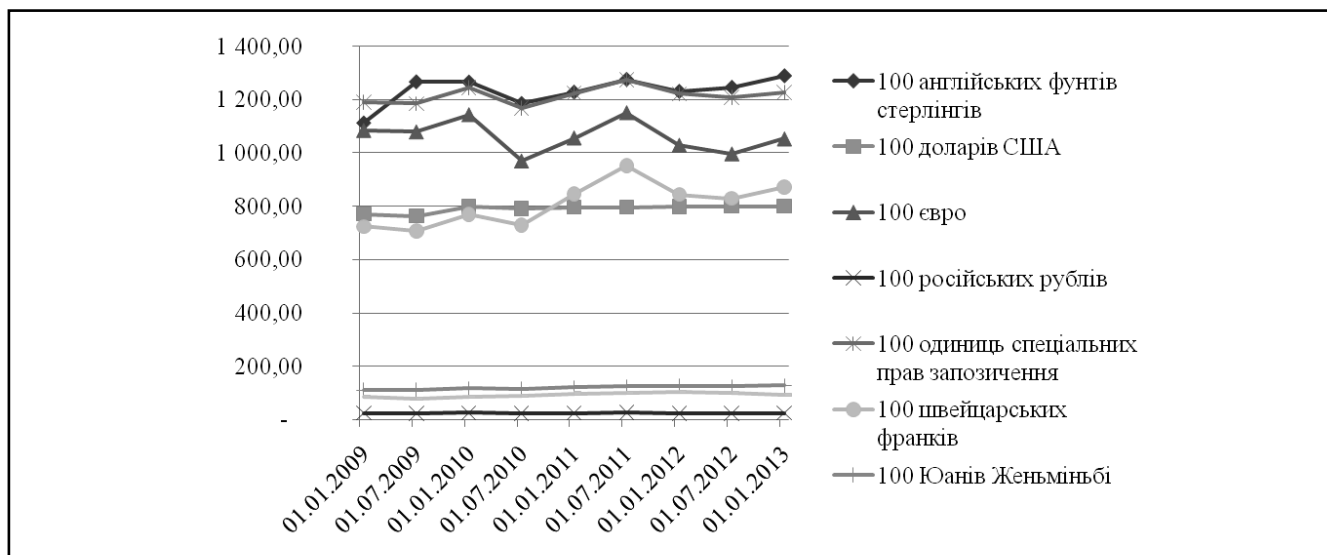


Рисунок 4. Курси валют провідних країн світу відносно гривні, встановлені Національним банком України, станом на 01.01.2009 – 01.01.2013

Джерело: складено автором за даними [13].

Виходячи із вищезазначеного можна зробити висновки, що частку валют, які входять до кошику СПЗ, потрібно скоротити, натомість збільшити частки резервів у більш стабільних валютах. На рис. 4 ми бачимо, що стабільними валютами є китайські юані, японські єни та російські рублі. На збільшення частки останніх у структурі офіційних резервних активів варто звернути особливу увагу, адже наразі Україна і Російська Федерація знаходяться у тісних партнерських відносинах, товарообіг між країнами становить приблизно третину загального товарообігу України (рис. 5) і є найбільшим у порівнянні із іншими країнами.

Окрім введення у структуру резервних активів зазначених валют деякі експерти пропонують також ввести у портфель валюти, що найменше постраждали від фінансової кризи, наприклад валюти Скандинавських країн.

Щодо частки золота у резервних активах України, то вона коливається у межах 5% і останні роки має динамічний приріст. На відміну від України питома вага золота у міжнародних активах іноземних країн є значно вищою. Так, наприклад, ста-

ном на кінець 2009 року частка золота золотовалютних резервів США становила 69%, Німеччини – 65%, Швейцарії – 29%, Європейського центрального банку – 20%, Великобританії – 15% [6, с. 18]. Варто також враховувати, що золото – достатньо стабільний, високоліквідний актив, ціна якого впродовж останніх років має позитивну динаміку, тому доцільно було б і надалі збільшувати його частку у портфелі резервних активів. Таким чином можна уникнути ризиків, пов'язаних із фінансовими кризами та обвалом деяких валют.

Резервна позиція в МВФ визначається як різниця між квотою України в МВФ та її внесками у національній валюті. У випадку, коли МВФ, проводячи свої операції, використовує гривню, її резервна позиція зростає. З рис. 2 видно, що резервна позиція України станом на 01.01.2008 до 01.01.2013 є досить слабкою і коливається у межах 0,00008% – 0,0012% [6, с. 19].

Основним джерелом поповнення золотовалютних резервів є інтервенції центрального банку на валютному ринку. Таким чином, обсяги та структура золотовалютних резервів залежать від:

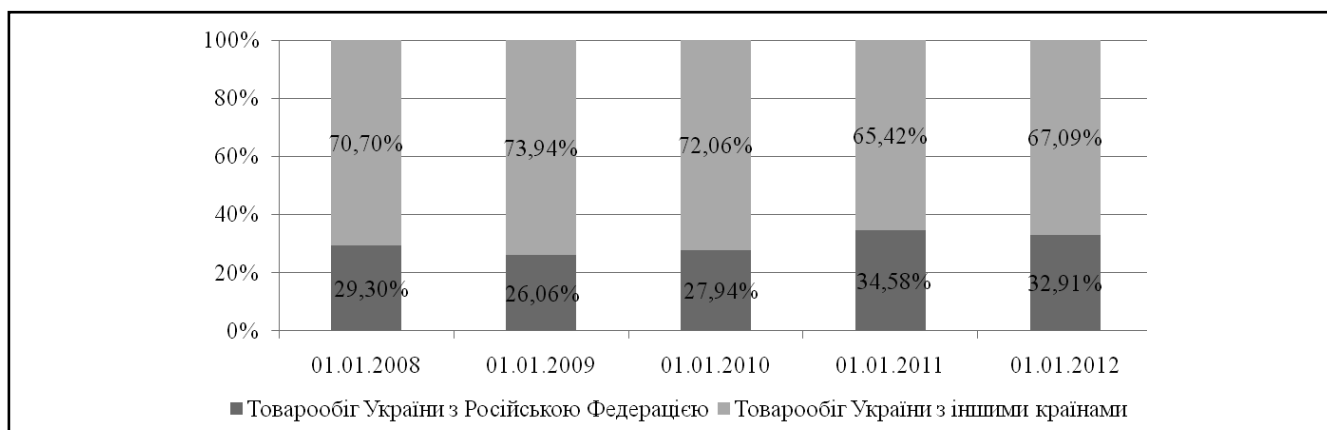


Рисунок 5. Товарообіг України із Російською Федерацією у структурі загального товарообороту країни станом на 01.01.2008 – 01.01.2012, %

Джерело: складено автором за даними [6].

1) рівня експортної орієнтованості економіки країни, тобто від того, яке значення в економічній системі відіграє зовнішній сектор економіки;

2) орієнтирів монетарної політики, що включають характеристики монетарного устрою (експліцитного або імпліцитного), запровадженого в країні;

3) рівня стабільності національної економіки та банківської системи, що потребує дотримання оптимального значення найбільш важливих макроекономічних показників – інфляції, зовнішнього боргу, темпів росту реального ВВП тощо;

4) орієнтації країни на участь у міжнародних фінансових ринках [2].

Цілком можливо, що сьогодні заявлена вартість резервних активів України може не відповідати реальній дійсності через відсутність детальної інформації про структуру резервів та сумнівне їх місцезнаходження. Відомо, що значна частина золотовалютних резервів України (близько 70%) довгий час зберігалася в неліквідних цінних паперах американських інвестиційних банків BearStearns, LehmanBrothers, MerrillLynch, GoldmanSachs і MorganStanley та іпотечних агенцій FannieMae і FreddieMac, які стали жертвами фінансової кризи 2009–2010 років. Крім того, значна частина іноземної валюти також була розміщена на депозитах американського банку–банкруту LehmanBrothers. Негативним є також слабкий юридичний супровід розміщення резервів, адже українська сторона повністю погоджується на вимоги приймаючої сторони та більшою мірою підпорядковується іноземному законодавству. За офіційними даними, з початку 2012 року Національний банк аналізує законодавства Німеччини, Франції, Голландії, Швейцарії, Австрії, Австралії та Канади на предмет розміщення в цих країнах золотовалютних резервів НБУ. Про невідповідність реального розміру золотовалютних резервів заявленому свідчить також надмірна залежність України від зовнішніх запозичень, зокрема від кредитів МВФ.

### Висновки

Отже, сучасний стан економіки, а також розвиток глобалізаційних та інтеграційних процесів зумовлюють наявність таких елементів, які б захищали економіку від негативних зовнішніх факторів. Одним із найважливіших елементів сьогодні є офіційні резервні активи України.

Вивчивши сучасні проблеми їхнього формування та використання, можемо стверджувати, що найпершим і найголовнішим кроком до оптимізації золотовалютних резервів нашої держави є встановлення їх оптимального розміру, щоб вони не обтяжували національну економіку великим обсягом заморожених активів, при цьому забезпечували фінансову стабільність. Важливо також переглянути структуру резервів, зменшити кількість ризикових активів, замінивши їх надійнішими ліквідними активами, переоцінити їх вартість, щоб оперувати реальними даними та слідкувати за ефективністю їх розміщення. Крім того, необхідно розробити законодавство, яке б чітко регулювало обсяги резервних

активів. Для ефективного формування, управління та диверсифікації офіційних резервів України ще однією необхідною умовою є наявність прозорого інформування суспільства щодо дій НБУ в цій сфері.

### Список використаних джерел

1. Адекватність офіційних резервів в Україні: аналіз та рекомендації [Електрон. ресурс] // Мовчан В., Кірхнер Р., Джуччі Р. – Режим доступу: [http://www.ier.com.ua/ua/publications/policy\\_briefing\\_series/?pid=1838](http://www.ier.com.ua/ua/publications/policy_briefing_series/?pid=1838) – Назва з екрана.
2. Арбузов С.Г. Банківська енциклопедія / С.Г. Арбузов, Ю.В. Колобов, В.І. Міщенко, С.В. Науменкова. – К.: Центр наукових досліджень Національного банку України: Знання, 2011. – 504 с.
3. Беляєв Д.О. Оптимальний обсяг золотовалютних резервів України [Електрон. ресурс] // Економічний простір. – 2009. – №23/2. – Режим доступу: [http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc\\_Gum/Ekpr/2009\\_23/2/bekyaev.pdf](http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Ekpr/2009_23/2/bekyaev.pdf). – Назва з екрана.
4. Дзюблюк О.В. Валютна політика: підручник / О.В. Дзюблюк // – К.: Знання, 2007. – 422 с.
5. Закон України «Про Національний банк України» від 20.05.99 №679–XIV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2012. – Ст. 1 [зі змінами та доповненнями] [Електрон. ресурс] // Верховна Рада України: [сайт]. – Режим доступу: [http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/679-14/print\\_1346690327364848](http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/679-14/print_1346690327364848). – Назва з екрана.
6. Зовнішньоекономічна діяльність [Електрон. ресурс] // Державна служба статистики України: [сайт]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>. – Назва з екрана.
7. Ковальчук Н.І. Золотовалютні резерви в контексті національної безпеки: проблеми законодавчого регулювання // Н.І. Ковальчук. – Режим доступу: [http://www.nbu.gov.ua/portal/soc\\_gum/naukma/law/2008\\_77/19\\_kovalchuk\\_ni.PDF](http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/naukma/law/2008_77/19_kovalchuk_ni.PDF). – Назва з екрана.
8. Козловський Р. Світові тенденції акумуляції та використання міжнародних золотовалютних резервів / Р. Козловський // Галицький економічний вісник. – 2010. – №2(27). – С. 11–17.
9. Кульчицький М., Жмурко Н. Роль золотовалютних резервів у валютній системі держави // Формування ринкової економіки України. – 2012. – №26, частина 2. – С. 15–22.
10. Кучеренко С.А. Критерії адекватності міжнародних резервів Національного банку України / С.А. Кучеренко // [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: [http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc\\_Gum/Vchu/N152/N152p124-131.pdf](http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchu/N152/N152p124-131.pdf)
11. Матіос А., Ковальчук А. Формування й застосування золотовалютних резервів в Україні та світі [Електрон. ресурс] // А. Матіос, А. Ковальчук. – Режим доступу: <http://ru.tsn.ua/analitika/shcho-do-formuvannya-i-zastosuvannya-zolotovalyutnih-rezerviv-v-ukrayini-ta-sviti.html>. – Назва з екрана.
12. Науменкова С.В. Валютне регулювання: навч.–метод. посіб. / С.В. Науменкова, К.Ф. Черкашина. – К.: ЦП «Компринт», 2013. – 155 с.
13. Статистичний бюлетень Національного банку України [Електрон. ресурс] // Національний банк України: [сайт]. – Режим доступу: [http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat\\_id=57897](http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=57897). – Назва з екрана.